

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Το εξουσιαστικό σύμπλεγμα, για να καταφέρει να εδραιώσει την κυριαρχία του σε κάθε πτυχή του κοινωνικού πεδίου, διατηρεί ορόσημα επιβολής και καταπίεσης. Κομμάτι του παζλ που συνθέτει η εξουσία, ώστε να διασφαλίσει την απρόσκοπτη επέλαση της ευταξίας του κοινωνικού σώματος, συνιστά ο στρατός, ένας από τους σημαντικότερους μηχανισμούς ελέγχου.

Θεμέλιο λίθο του αποτελούν οι ιεραρχικές-εξουσιαστικές σχέσεις, ενώ αναπαράγονται κατά κόρον "λογικές" ισχύος και επιβολής. Ομοιομορφία, υποταγή, πειθαρχία, υπακοή, ρουφιανά συνθέτουν το μωσαϊκό μιας αένανς διαδικασίας ελέγχου. Πρόσθετα, προωθείται το ιδεολόγημα της εθνικής ενότητας και ταυτότητας, γύρω από το οποίο κάθε πολίτης που σέβεται τον εαυτό του οφείλει να συσπειρωθεί.

Ο στρατός 'εξασφαλίζει' την προστασία του κράτους από κάθε εξωτερικό εχθρό μέσα από τη φύλαξη των συνόρων (χερσαίων, υδάτινων, εναέριων) και την υλοποίηση των συμφερόντων εκείνων που αφορούν την επεκτατική του πολιτική, με την εισβολή σε εδάφη που έχουν οικονομικό και μη ενδιαφέρον. Ταυτόχρονα, όμως, είναι σε θέση να καταστείλει και τον εσωτερικό εχθρό, αφού σε περιόδους γενικευμένων αναταραχών και εξεγέρσεων, μέσα στις μητροπόλεις, αναλαμβάνει δράση. Με την πρόφαση κάποιου άορατου εχθρού, ο οποίος ντύνεται με το πέπλο της τρομοκρατίας, σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις αναλαμβάνει τη φύλαξη μνημείων, σταθμών κ.τ.λ. εδραιώνοντας την παρουσία του στην καθημερινή ζωή. Ακόμη, διενεργούνται ασκήσεις ελέγχου και καταστολής, εντός, αλλιά και εκτός αστικού ιστού (π.χ. Κιλικία: όπου, πραγματοποιήθηκε «άσκηση καταστολής ταραχών σε κατοικημένες περιοχές» με τη συνεργασία μέρους των ελληνικών και αμερικανικών ένοπλων δυνάμεων. Η άσκηση χαρακτηρίστηκε από τους «υπευθύνους» ως άσκηση για αποστολές εσωτερικής ασφάλειας, δίχως όμως να προσδιορίζεται η γεωγραφική περιοχή της

πιθανής εμπλοκής της συγκεκριμένης στρατιωτικής δύναμης). Εν ολίγοις, σε πληθώρα περιπτώσεων, αντικαθιστά τους μπάτσους και προβαίνει στην αποκατάσταση της κοινωνικής ομαλότητας, ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που υπό το κατασκεύασμα του εσωτερικού εχθρού παίρνει στα χέρια του την κρατική διαχείριση (στρατιωτικό καθεστώς).

Ως μόρφωμα ο στρατός ενσαρκώνει στην ολότητα του ό,τι πιο εξουσιαστικό θα μπορούσε να γεννήσει η ανθρώπινη σκέψη. Μέσα στο στρατόπεδο ο χώρος και ο χρόνος λειτουργούν πειθαρχικά, υπάρχει αυστηρή ιεραρχία και ο λόγος των ανωτέρων συνιστά νόμο. Κάθε εντολή οφείλει να γίνεται πράξη χωρίς αμφισβήτηση, χωρίς κωλυσιεργία, με επιτυχία, συνέπεια και πειθαρχία.

Με την έναρξη της στρατιωτικής θητείας, ο καθένας θα αξιολογηθεί και ανάλογα με τις "δεξιότητες" του θα τοποθετηθεί στο αντίστοιχο πόστο(π.χ. μάγειρας, μηχανικός κλπ.). Πρόσθετα, κρίνονται οι δυνατότητες του ατόμου (π.χ. χρήση όπλου) ανάλογα με την "ψυχική και σωματική υγεία", ακολουθώντας πιστά το ψυχιατρικό μοτίβο της κοινωνίας, που θέλει τα άτομα χωρισμένα σε ρόλους, κλεισμένα σε κουτιά, ανάλογα με τις "αξιώσεις" που τους δίνει η ηλεγόμενη επιστήμη. Όσο πιο κοντά βρίσκεται κάποιος στα κανονιστικά κοινωνικά πρότυπα, τόσο πιο πιθανό είναι να δεχθεί την εμπιστοσύνη των υψηλά ιστάμενων. Παράλληλα, υπάρχει η δυνατότητα ανέλιξης και κατάκτησης διαφόρων αξιωμάτων, πράγμα που εάν επιτευχθεί, αυτομάτως αναβαθμίζει την κοινωνική θέση του απλού στρατιώτη. Πλέον, χαίρει κοινωνικών αξιώσεων, χρίζεται άξιος σεβασμού, μιας και είναι έτοιμος να θυσιαστεί στο βωμό της πατρίδας, ενώ σε επόμενες γενιές θα παρουσιαστεί ως το παράδειγμα του γενναίου και του ορθού προτύπου.

Πιο συγκεκριμένα, όμως, η στρατιωτική διαβίωση με τα σαφή γνωρίσματα της, θυμίζει έντονα ιδρυματικό περιβάλλον. Η ομοιομορφία στο στράτευμα ανάλογα με την κλίμακα που κατατάσσεται ο καθείς αποτελεί πυλώνα της αποτελεσματικότερης λειτουργίας του. Το ομοιόμορφο παρουσιαστικό και γενικότερα η κοινή καθημερινότητα του στρατεύματος συνιστούν επαρκές εχέγγυο για την επίτευξη της πολυπόθητης πειθαρχίας. Η πλήρης αφομοίωση του "εγώ" στο "εμείς", του ατόμου στο σύνολο για την προστασία του κράτους και των υπηκόων του. Όλοι ίδιοι λοιπόν, για τη προάσπιση βωμών και εστιών. Ταυτόχρονα οι ενδυματολογικές διαφοροποιήσεις ανάλογα με το αξίωμα-κλίμακα έρχονται να υπενθυμίσουν πως η ιεραρχία και εν γένει οι εξουσιαστικές συμπεριφορές και η υποταγή αποτελούν την "αρχή και το τέλος" του ολοκληρωτικού αυτού μορφώματος που αποκαλείται

“στρατός”.

Οι στρατιώτες διαμένουν στα στρατόπεδα ως τρόφιμοι, τα οποία μπορούν να εγκαταλείπουν μόνο με τις κατάλληλες άδειες και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους. Το εγερτήριο λαμβάνει χώρα προκαθορισμένη ώρα και ακολουθείται από

υπηρεσίες και επιλεγμένες στρατιωτικές δραστηριότητες, τις οποίες όλοι οφείλουν να ακολουθούν. Ενδιάμεσα, εμφανίζονται ιεροτελεστικές συμπεριφορές, όπως οι στάσεις σώματος σε θέση προσοχής ή ανάπαυσης, που έπονται της ανάλογης εντολής, ενώ το τοπίο συνθέτουν τα ανέκφραστα πρόσωπα των στρατιωτών, που περιμένουν την επόμενη διαταγή, για να κουνήσουν ακόμα και τον τελευταίο μυ του προσώπου τους. Οι κινήσεις γίνονται μηχανικά, υπάκουα και συνετά, μετατρέποντας το άτομο και τον εσωτερικό του κόσμο σε μηχανή. Δημιουργούνται άβουλα, εθελόδουλα ανδρείκελα έτοιμα να κάνουν ό,τι διατάξει το εκάστοτε πρόσωπο εξουσίας. Σε περίπτωση ανυπακοής ή αποτυχίας εκτέλεσης του καθήκοντος υπάρχουν καθορισμένες συνέπειες τόσο αυστηρές όσο και η βαρύτητα του αδικήματος που τελέστηκε.

Η στρατιωτική θητεία έχει εισχωρήσει τόσο βαθιά στην κοινωνική συνείδηση που πλέον, συνιστά “φυσικό” επακόλουθο στη ζωή ενός άντρα. Είναι το χρέος, η εκπλήρωση του καθήκοντος προς την πατρίδα, είναι η προθυμία για αυτοθυσία μπροστά στη μεγάλη ιδέα του έθνους, η ευχαρίστηση που πηγάζει από την εκτέλεση εντολών και η εσωτερικήευση της ταπείνωσης.

Ο ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

Όμως, ο στρατός δε λειτουργεί απλώς ως θεσμός, αλλά επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό τη διαμόρφωση των δυναμικών μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Από μικρή κιόλας ηλικία είμαστε υποχρεωμένοι να ενταχτούμε στην “ομαδοποίηση” της οικογένειας, αργότερα στην “κοινωνία” του σχολείου, του πανεπιστημίου, της εργασίας και οποιουδήποτε άλλου θεσμού ή φορέα, θέλει κάθε ατομικότητα παραγωγική και χρήσιμη προς την κοινωνία. Κοινός παρονομαστής, ορισμένα ‘μυλιταριστικά’ χαρακτηριστικά που εντοπίζονται κατά βάση στις σχέσεις που δομούνται μεταξύ των ατόμων που τους απαρτίζουν. Ιεραρχία, σεβασμός στην “ανώτερη” βαθμίδα, υπακοή, τιμωρία, ρουφιανιά κ.ο.κ. Ακόμα, ενυπάρχει η επιθυμία της ένταξης μέσα στο κοινωνικό σύνολο, κυνηγώντας την αφομοίωση, μέσω της ομοιομορφίας (κοινή εμφάνιση, ενδιαφέροντα, τρόπος ζωής). Με αποτέλεσμα την πάταξη κάθε όντος που δε συμμορφώνεται στα κοινά πιστεύω, διαταράζει την κανονικότητα και απειλεί με την ύπαρξη του το “αρμονικό σύνολο” που ονομάζεται κοινωνία.

Επίσης, οι έμφυλοι διαχωρισμοί διαιωνίζονται και πλάθονται τα ανάλογα πρότυπα με βάση τα γενετήσια χαρακτηριστικά. Από τη μια, ο άντρας πρέπει οφείλει να είναι δυνατός και μυώδης, πάντα σε θέση να προστατέψει τα 'γυναικόπαιδα' σε μια περίοδο πολέμου ή έκτακτης ανάγκης, να κατατροπώσει τον εχθρό και να επιβληθεί. Από την άλλη, οι γυναίκες είναι εκείνες που χαίρουν προστασίας και η θέση τους, σε τέτοιες καταστάσεις, περιορίζεται σε φροντιστικό ρόλο (νοσοκόμα, ψυχολόγος) ή στην άσκηση θεωρητικών γνώσεων (γραμματέας), αφού κρίνονται ανίκανες για το 'πεδίο της μάχης'. Όσον αφορά γκέι άτομα ή οτιδήποτε παρεκκλίνει από τις "φυλετικές νόρμες" θεωρείται "ανώμαλο", κάτι το οποίο πρέπει να εξοστρακισθεί, να πάψει να υφίσταται.

ΦΡΟΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ
ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ-ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Η μαζική ανάπτυξη του βιομηχανικού καπιταλισμού έγκειται στη συνεχή αναζήτηση νέων αγορών προς εκμετάλλευση και μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της απόκτησης δύναμης και εξουσίας. Η βιομηχανία του πολέμου, λοιπόν, αποτελεί μια από τις πιο κερδοφόρες βιομηχανίες σε παγκόσμια κλίμακα. Από τη μια, η κουλτούρα της ασφάλειας κατασκεύασε μια εξαιρετικά ευρεία και αίοηνη ατζέντα, εκείνη της 'εθνικής ασφάλειας', έναν όρο που αντιπροσωπεύει την εκάστοτε κρατική στρατηγική και λειτουργεί για τη συνεχή τροφοδότηση της στρατιωτικό-βιομηχανικής δεξαμενής. Από την άλλη, ο επεκτατισμός των κρατών συνιστά βασικό πυλώνα της άντησης πόρων και συντηρεί το μεγαλύτερο κομμάτι της πολεμικής μηχανής, μέσα από την εισβολή σε εδάφη γεωπολιτικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος, την αγορά οπλικών συστημάτων, τη συνεργασία με πολυεθνικές εταιρείες που παρέχουν κάθε λογής εξοπλισμό, τις διακρατικές συμμαχίες κ.ο.κ..

Το "παιχνίδι" στήνεται βάση αλληλοπυξέσεων και διαπλεκόμενων συμφερόντων, θρησκευτικών, πολιτικών, οικονομικών, διπλωματικών, ενώ η έκβαση του καθορίζεται από τις διεθνείς συνθήκες κυριαρχίας, τα αντιπαλλόμενα ή συμμαχόμενα μέρη, τα συμφέροντα που διακυβεύονται. Χαρακτηριστική είναι η ύπαρξη δυο πόλων, στον παγκόσμιο χάρτη. Από τη μια η στρατιωτική υπερδύναμη του ΝΑΤΟ, που υπό την αιγίδα των ΗΠΑ διασφαλίζει τα γεωπολιτικά συμφέροντα του δυτικού κόσμου και από την άλλη δυνάμεις, όπως η Ρωσία και η Κίνα. Τα δυο αυτά στρατόπεδα έρχονται να προασπίσουν τεράστια οικονομικά διακρατικά συμφέροντα, μέσω διάφορων συμμαχιών και δυναμικών σχέσεων που αναπτύσσονται κατά καιρούς (πχ: διατηλαντική συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ, BRICS κ.α.).

Πιο συγκεκριμένα, όμως, αναγνώσκοντας την κατάσταση στην ελληνική επικράτεια, η στήριξη της οικονομίας που οικοδομείται γύρω από το μιλιταρισμό δεν έχει τελειωμό. Οι φαινομενικά τεταμένες σχέσεις με το τουρκικό κράτος, με

εκατέρωθεν 'παραβιάσεις' και απειλές, το ζήτημα της διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών, οι ΑΟΖ και ου το καθεξής, κατασκευάζουν τον εξωτερικό εχθρό του ελληδικού χώρου, η ιδέα του οποίου διαχέεται στο κοινωνικό σώμα και μεταφράζεται σε αγορά νέου και υπερσύγχρονου πολεμικού εξοπλισμού. Βέβαια, οι σχέσεις δεν είναι δα και τόσο τεταμένες, όταν ΜΙΤ και ΕΥΠ πρέπει να συνεργαστούν σε επίπεδο καταστολής (π.χ.: για την έκδοση πολιτικών κρατουμένων).

Αμέτοχη μπροστά στην πολεμική μηχανή δε θα μπορούσε να μείνει και η τεχνολογία.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Επιτεύγματα, διόλου ευκαταφρόνητου κόστους, δοσμένα απευθείας από την επιστημονική ελίτ, χαίρουν κοινωνικής αποδοχής μιας και όταν διακυβεύεται το μέλλον του εθνικού κορμού τα πάντα είναι αποδεκτά. Δοκιμές πυρηνικών και ατομικών βομβών, πειραματισμοί χημικών όπλων σε μη ανθρώπινα ζώα, οπτικά συστήματα τελευταίας τεχνολογίας, όπλα μαζικής καταστροφής, συστήματα εντοπισμού μέσω δορυφόρων, καμερών και αισθητήρων θερμοκρασίας και κίνησης στα σύνορα, στελέχωση ειδικών δυνάμεων καταστολής και βομβαρδισμοί είναι μόνο μερικά από τα μέσα που η κυριαρχία διαθέτει και τα πηλάσσει ως αναγκαία για τη διατήρηση και διαιώνιση της 'ασφάλειας', αλλή και αποτελούν πηγή τεράστιου κέρδους.

Ο χημικός και βιολογικός πόλεμος αντικατοπτρίζει την ατέρμονη προσπάθεια του στρατού να κατασκευάσει και να τελειοποιήσει τη θανατηφόρα φύση κάθε ένωσης, μέσα από τον πειραματισμό σε ανθρώπινα και μη ζώα. Napalm, Agent Orange (Πορτοκαλί Παράγοντας), 245Τ έχουν δοκιμαστεί εκτενώς σε πληθώρα έμβιων πηλάσμάτων. Το ίδιο βέβαια ισχύει και για τα περισσότερα όπλα. Κάθε χρόνο, σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, χιλιάδες ζώα πυροβολούνται, ανατινάσσονται, καίγονται ή υποβάλλονται σε διάφορες άλλες μορφές τραυματισμού, για την εκπαίδευση στρατιωτικών γιατρών στην αντιμετώπιση τραυματισμών στο 'πεδίο της μάχης'.

ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ

"Ο δικός μου εχθρός βρίσκεται πίσω από τους φράχτες, στην ίδια μου την πόλη και στο απέναντι στενό"

Ο στρατός ενσαρκώνει όλα αυτά που μισούμε: εξουσία, καταπίεση, σεξισμό, φασισμό, υπακοή στους κανόνες, εγκληματισμό, εκμετάλλευση ζώων, καταστροφή της φύσης, θρησκεία, σύνορα, κράτη και δεν υπάρχει πουθενά θέση για εμάς σε αυτή τη μηχανή θανάτου. Όχι από κάποια πασιφιστική σκοπιά. Δεν υπάρχουν περίοδοι ειρήνης, βρισκόμαστε σε πόλεμο με την κυριαρχία μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή της.

Από την πλευρά μας, προτάσσουμε την ολική άρνηση στρατεύσεως, αρνούμαστε την υποταγή στο στρατό και παίρνουμε θέση εναντίον του. Αρνούμαστε να υπακούσουμε και να υπηρετήσουμε οποιοδήποτε κρατικό μηχανισμό και εθνικό ιδεώδες, να ορκιστούμε υπακοή σε κάθε σύνταγμα, νόμο και ψήφισμα, να συμμετέχουμε σε ένα μόρφωμα που επιβάλλει την ιεραρχία, την ομοιομορφία, τσακίζει κάθε αυτόβουλη πράξη και αναπαράγει τα έμφυλα πρότυπα. Υποσχόμαστε, όμως, πως είμαστε έτοιμοι/ες να τα καταστρέψουμε συθέμελα. Θέλουμε καμένα στρατόπεδα, βανδαλισμένα φυλάκια και κάθε είδους αξιωματούχο νεκρό. Γνωρίζουμε πως η ελευθερία ανθίζει

στις κάνες των όπλων, όταν αυτά είναι στραμμένα στους κάθε λογής εξουσιαστές και όχι σε όποιον ή όποια έτυχε να μας χωρίζουν νοητά σύνορα.πρότυπα.

**ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΑΝΑ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ
ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Συνέλευση Αναρχικών Ενάντια στην Κοινωνική
Μηχανή
sakm@riseup.net
Οκτώβρης 2019